

EM 2013/67
8. oktober 2013
Aqqaluaq B. Egede

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at påbegynde forundersøgelse og efterfølgende businesscase i overensstemmelse med gælds- og investeringsstrategien for en mulig anlæggelse af en lufthavn i Tasiilaq. Arbejdet skal være afsluttet så igangsætningen af projektering af lufthavnen kan ske i finansåret 2015.

(Medlem af Inatsisartut Palle Christiansen, Demokraatit)

Der foreligger adskillige store anlægsprojekter, der skal finansieres med skatteborgernes penge. De projekter, der kommer til at koste samfundet flest penge er dem, der handler om anlæggelse af lufthavne og havne. Derudover forventes stigende udgifter til ældrepenioner.

Der er udsigt til et markant fald i de offentlige indtægter som følge af at der bliver færre lønmodtagere i vort land. Og vi ved allerede, at den økonomiske vækst i vor nationaløkonomi bevæger sig i retning mod en situation, hvor manglende likviditet hastigt rykker meget tæt på.

Inuit Ataqatigiit finder det betænkeligt, at man oven i købet, og det sker i en tid, hvor landets og befolkningens økonomiske bæreevne er hårdt presset, er tilbøjelig til at betragte øgede udgifter i stort omfang som den vigtigste politiske målsætning. Og dette til trods for, at vi alle ved at der føres en økonomisk politik, bakket op af koalitionen, hvor man disponerer med underskud.

Med andre ord har vi i Inuit Ataqatigiit stadig til gode at høre, og det vil vi meget gerne, høre hvad koalitionen har af politiske løsninger i deres prioritering i forhold til landets betydelige økonomiske udfordringer. Der er mange udgiftstunge områder, og i visse henseender nødvendige områder.

Det er helt afgørende at vide, hvilken kurs koalitionen sætter når vi skal tage hul på de forslag, der har lighed med de forslag, vi forholder os til nu. Forudsætningen for en politisk debat får vi først, når hensigten med underskud vejes op imod bud på indtægter.

Jeg skal på vegne af Inuit Ataqatigiit bemærke, at vi finder det helt afgørende at Naalakkersuisut arbejder ud fra en målsætning om at skabe forudsætninger for, at velfærden for landets borgere uden undtagelse ikke bliver forringet. Og at målet skal være, at der skal sættes ind for helt at undgå, at vore efterkommere kommer under hårdt økonomisk pres. Det er vores synspunkt, at der skal strammes op på samfundets økonomi. I stedet for at prioritere nye øgede udgifter, er det først og fremmest nødvendigt at vi sammen gør en indsats for at stramme økonomien op. Og det samme gælder for behandlingen af det forslag, vi drøfter nu.

Vi ved imidlertid, at det er nødvendigt at tilpasse landets infrastruktur til havs og i luften som led i en økonomisk reform af vort land. I den forbindelse er det helt centralt, at man tilrettelægger strukturen omkring passagertrafikken på en måde, der bedre svarer til antallet af passagerer – og at der arbejdes på at tilvejebringe priser, der ikke går ud over folks betalingsevne.

Som et samfund, der har et spredt bosætningsmønster, har vi en målsætning om billigere trafikpriser. Vi har nu over flere år gang på gang hørt landets befolkning kræve, at politikerne skal arbejde for billigere priser. Det vil sige, at der ikke vil komme prisfald af en drift, hvor vi bare bygger flere lufthavne, der er lige så store som dem, vi har i dag og hvor vi fortsat opererer med samme flystørrelser.

Inuit Ataqatigiit finder af den grund det nærværende forslag interessant. Der er behov for nærmere undersøgelser, men vi ønsker, at det i givet fald skal være en undersøgelse, der har fokus på rentabilitet ud fra et samlet samfundsperspektiv. For det skal ikke være sådan, at et selskab kommer til at tjene mere ved at man gør trafik dyrere for samfundet.

I forhold til anlæggelse af lufthavne skal vi indstille til Naalakkersuisut, at man prøver at finde en form, der åbner for en situation med konkurrence i forhold til dagens luftfartsselskaber, i centrum. Det kunne være interessant at kigge nærmere på den ordning, der findes i udlandet, og se om den kan bruges i vort land.

Målet må være at anlægge små lufthavne, der passer til behovene hos folk og passagerer. Og åbning af konkurrence mellem luftfartsselskaber. Og endelig give hjemmehørende private mulighed for at drive luftfartsselskaber. Det er vort mål at skabe rentable rejseselskaber, og at indføre kortere – og mere fleksibel – passagertrafik. Vi kan i dag allerede se, at det er lykkedes at opnå gode resultater i den lokale trafik i såvel Sydgrønland som i Disko-bugten.

I forlængelse af den indstilling, vi afgav i den forløbne valgperiode, støtter vi i Inuit Ataqatigiit forslaget om at undersøge en mulig anlæggelse af en lufthavn i Tasiilaq. Vi støtter forslaget fordi vi ved, at det er bydende nødvendigt at finde en løsning på de vanskelige trafikforhold, der hersker på Østgrønland, sammenlignet med Vestkysten.

Med andre ord ønsker vi at se den allerede hårdt belastede passagertrafik i Østgrønland, som er vanskeligt at sammenligne med forholdene på Vestkysten, øverst på prioriteringslisten. Selv om vi ved, at koalitionen prioriterer en lufthavn ved Qaqortoq højest.

Vi ved i forvejen for flere år siden, at en udvikling af turisme og en erhvervsudvikling i Østgrønland lejlighedsvis lider under trafikforholdene – og at der er behov for en mere fleksibel ordning.

Derfor mener vi i Inuit Ataqatigiit, at spørgsmålet om anlæggelse af en til formålet mere passende atlantlufthavn på Østgrønland bør indgå i undersøgelserne. For behovet for at åbne nye muligheder for turismen på Østgrønland er større i sammenligning med andre byer. Og på den anden side er der behov for at lægge mulighederne for passagertrafik til rette.

Med disse ord bakker Inuit Ataqatigiit forslaget til Inatsisartutbeslutningen op. Og der skal lyde en tak til forslagsstillerne herfra.